

Horvátország

2022. december 4.

KÁRPÁT-MEDENCEI
IMANAP

KARANCS

Előszó	2
Köszöntés	4
Bemeneteli ima	5
Előfohász	6
Fennálló ének: 90. Zsoltár 1. verse	6
Kálvin János bűnvalló imádsága	6
Feloldozás	8
Lekció:	9
Ének: Mint a szép híves patakra	11
Textus	11
Igehirdetésre válaszoló ima	16
Csendes ima	18
Ének: Rád tekint már hitem	18
Ima a családért	19
Ének: Az Úr csodásan működik	21
Imádság az egyházért	22
Ének: Ébredj bizonyágtévő Lélek	24
Imádság a nemzetünkért	25
Ének: Mind jó amit Isten téssen	27
Úri imádság	29
Záró ének: Tehozzád szól énekem	30
Himnusz	31
Kimeneteli ima	32

Előszó

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ebben a kis füzetben buzdítás kell legyen, hogy Istenünk nem hagy hánykolódnunk bennünket a nagyvilágban, hanem tervében, rendjében helyünk és dolgunk van. Olykor értetlenül állunk akarata előtt, és a hit csodálatossága, hogy erőnk fogytán is, ha engedelmeskedünk neki, csodát művel az életünkben. Ilyen csoda a Magyar Református Egyház és Magyar Nemzetünk is. Nekünk nem belenyugodni kell a sorsunkba, hanem cselekedni, szolgálni Neki, mert odajön hozzánk, amikor már erőnk végét véljük, és beleavatkozik az életünkbe, parancsol. Ha Isten parancsolatainak engedelmeskedünk, azok értéket és boldogságot teremtenek a mi életünkben. Nekünk ez a sorsunk, életünk, hogy Krisztusba kapaszkodva, őt követve szeressük Őt, aki Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság, egy örök, igaz Isten. Ebben szeressük családjunkat, becsüljük meg házastársunkat, felelősséggel neveljük gyermekeinket, és tegyünk bizonyosságot róla minden lélegzetvételünkkel,

szavunkkal, cselekedetünkkel és gondolatunkkal. Értéket kaptunk, és azt felelősen kell kezelnünk, sáfárkodnunk vele, hogy mindenki lássa: a népek, nemzetek Istene a mi Urunk. Krisztust követő élettel akarjuk a tőle kapott áldást másoknak is átadni, másokkal megosztani, hogy református magyarságunk nem elhanyagolható, és nincs választási lehetőség másnak lenni, hanem szent kötelesség és az Istennek eleve elrendelése ránk nézve. Isten adjon erőt, hogy megpróbáltatásaink közepette is legyünk hűségesek Istenhez, hiszen a Szentírás nem elmélet, hanem Isten örökkévaló kijelentése: életünk egyetlen zsinórmértéke.

Ezért adjunk hálát naponként nem elfeledve, hogy reformátusnak lenni magyarul: érték, áldás és öröm!

Szenn Péter
püspök

Köszöntés

Áldás, békesség!

Nagy szeretettel köszöntöm a Kárpát-medence reformátusságát a Horvátországi Református Nőszövetség nevében.

Idén rajtunk van a sor, hogy elől járjunk az igei üzenetben, imádságokban. Az általunk megfogalmazott szavakkal szóltok majd. Ezzel a felelősséggel a vállunkon vágunk bele a felkészülésbe és a megvalósításba Isten segítségével.

Nagyon izgatott vagyok attól, hogy vajon másnak is hasonló erővel lép-e be az életébe Isten teremő és formáló ereje, vagy hogy az imádságok mint egy puha takaró betakarnak-e mindannyiunkat.

Mi, itt a déli végeken, a délszlávság olvasztótégelyében nagyon megfogyva, de nem törve éljük mindennapjainkat. A gazdasági válság és a világjárvány megtette a maga romboló hatását, az emberek, így a híveink között is. Sokan hagyták el az országot. A tavaly nyár végi népszámlálásról a mai napig nincsenek

hivatalos adatok, amiből sejteni lehet, amit saját statisztikákból tudunk, hogy drasztikusan csökkent minden szám.

Nőszövetségünk jelenleg az átalakulás útján van. Májusban volt tisztújító választásunk. Még rendeznünk kell sorainkat. De akaratunk, kitartásunk van a mindent számontartó Istenben, aki megerősít bennünket, és reménységet ad a borús és viharos időben is.

Szeretnénk mi, a Horvátországi Református Nőszövetség is a mi mennyei Atyánk tervének részesei és akaratának cselekvői lenni. Most a mi fohászaink hangzanak fel mindannyiunkért. Adja a minden kegyelemnek Istene, hogy az ő áldásai gazdagon áradjanak mindenkire, aki hallja itt az ígét, hát adjuk néki szívünket!

Szenn Vanda

Bemeneteli ima

„Midőn szent házadba imádkozni jövök, lelkem áhítattal Tehozzád könyörög. Én édes Istenem, hallgasd meg kérésem, Légy irgalmas nékem én szegény bűnösnek. Ámen!”

Előfohász

Kegyelem nekünk és békesség Istentől, a mi mennyei Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Ámen

Fennálló ének: 90. Zsoltár 1. verse

1. Te - ben - ned bíz - tunk e - le - i - től fog - va,
U - ram, té - ged tar - tot - tunk haj - lé - kunk - nak!
Mi - kor még sem - mi he - gyek nem vol - ta - nak,
Hogy még sem ég sem föld nem volt for - mál - va,
Te vol - tál és te vagy, e - rős Is - ten,
És te meg - ma - radsz min - den i - dó - ben.

Kálvin János bűnvalló imádsága

„ Úr Isten, örökkévaló és mindenható Atyánk! Íme, egybegyűltünk itt és a szentek egyezségében, az angyalok és idvezült lelkek társaságában, trónusok elé visszük szent áldozatunkat.

Megvalljuk és megismerjük szent felséged előtt, hogy mi szegény bűnösök vagyunk; bűnben fogantatva hajlandók minden rosszra, és soha meg nem szűnünk áthágni szent rendelésedet. Mikor ezt cselekedjük igazságos ítéletedből romlást és kárhozatot vonunk magunkra.

Mindazáltal, Urunk bánjuk, hogy téged megbotránkoztattunk, s kárhozzatjuk magunkat és bűneinket, igaz bűnbánattal kérve, hogy a te kegyelmed jöjjön segítségül minékünk.

Alázattal kérünk szerető, irgalmas Atyánk, hogy könyörülj rajtunk. Töröld el bűneinket, növeld és sokasítsd meg rajtunk napról napra Szentlelked ajándékait, hogy igaz bűnbánatunk teremje a megtérés gyümölcseit, amelyek kedvesek Te előtted. Vallást teszünk azért a Te színed előtt, hogy egyszülött Fiadba, a mi Urunk Jézus Krisztusba vetjük egyedül hitünket és reménységünket, bizonyosak lévén afelől, hogy hit által részeseivé lehetünk a Te benne kijelentett kegyelmednek, melyet adj meg nekünk itt és az örökkévalóságban az Ő nevéért. Ámen!”

Feloldozás

Bűneink megvallása és hitünkről való bizonyágtételünk után halljuk meg Isten kegyelmes válaszát az Ő igéje által: „*Úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” Ámen!

1. Min-den - ko - ron ál - dom az én U - ra - mat,
Ki - től vá - rom én min - den ol - tal - ma - mat.
Ben - ne ve - tem min - den bi - zo - dal - ma - mat:
Min - den - ko - ron di - csé - rem, mint U - ra - mat.

2. Igen vígad és örvendez én lelkem,
Az Istennek segedelmét hogy kérem,
Nyomorultak meghallják, azt örvendem,
Vígadjanak Istenben, arra intem.

3. Én mikoron Istenhez kiáltottam,
Kegyelmesen tőle meghallgattattam,
Ő általa hamar megszabadultam,
Háborúságimban is megtartattam.

5. Segítségül azért Istent hívjátok,
Ő jóvoltát kóstoljátok, lássátok!
Igen nagy jó, azt bizonynal tudjátok:
Benne bízó emberek mind boldogok.

7. Sok jók közt a békességet szeressed,
És éltedben mindenkor azt keressed:
E világnak békességét ne nézzed,
Az ördöggel ne legyen közösséged.

Lekció: Lukács 5, 1-10

„Egyszer, amikor a Genezáreti-tó partján állt, és a sokaság hozzá tódult, hogy hallgassa Isten beszédét, látott két hajót vesztegelni a vízen, melyekből kiszálltak a halászok, és hálóikat mosták. Beszállt az egyik hajóba, amelyik Simoné volt, megkérte, hogy vigye egy kissé beljebb a parttól, majd leült, és a hajóból tanította a

sokaságot. Amikor befejezte beszédét, azt mondta Simonnak: *Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra! Simon pedig így felelt: Mester, jóllehet egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit, de a te parancsodra kivetem a hálókat. Ahogy ezt megtették, olyan sok halat kerítettek be, hogy szakadoztak a hálók. Intettek azért a másik hajóban levő társaiknak, hogy jöjjenek, és segítsenek nekik. Azok odajöttek, és annyira megtöltötték mind a két hajót, hogy csaknem elsüllyedtek. Amikor ezt látta Simon Péter, Jézus lába elé borult, és azt mondta: *Menj el tőlem, Uram, mert én bűnös ember vagyok! Mert a halfogás miatt félelem fogta el őt és mindazokat, akik vele voltak. Hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simon társai voltak. És azt mondta Jézus Simonnak: *Ne félj, mert mostantól fogva embereket fogsz halászni!***

Ének: Mint a szép híves patakra

D D2 D D2 D G5 A4 D D2 D D4 D A4 D
1. Mint a szép hí-ves patak-ra A szarvas kí-ván-ko-zik,
D D2 D D2 D G5 A4 D D2 D D4 D A4 G5
Lel-kem úgy ó-hajt Uram-rá, És hoz-zá fo-hász-ko-dik,
D D4 D D2 D F#m G5 Em7 A4
Tehoz-zád, én Is-te-nem, Szom-jú-ho-zik én lelkem,
D D4 D Hm G5 D G5 A4 D
Vajon szí-ned e-le-i-ben Mikor jutok, é-ló Isten?

Textus: Lukács 5, 5b

“... mindazáltal a te parancsolatodra levetem a hálót.”

A Kárpát-medence reformátusságának válasza a 2004. december 5-i szégyenteljes népszavazásra egy hitvallás a teremtő és megtartó Istenünkről közös imádságban. Az évek folyamán egyre inkább intézményes formában kerül megvallásra az az út, hogy a szétszabdalt, viharvert magyarságnak összetartozásra és hitének megvallására

van szüksége. Bemutatkozunk, hogy kik vagyunk, és hitvallást teszünk.

A mai alapigénk a hitvalló Péter, vagy a legnagyobb és elsőnek nevezett tanítvány példáját állítja elénk, akiről a későbbiekben kiderül, hogy sem a legnagyobb nem volt, sem az első. Ugyanis testvére, András volt az első, akit Péter követett, sőt Péter anyósa előbb szolgálta Jézust, mégpedig a gyógyulása után azonnal. Legnagyobb pedig azért nem lehetett emberi szempontból, mert megtagadta Jézust.

Simon azon a napon a szokásos munkáját végzi halászként (ez volt a szakmája), a mindennapi kenyérért dolgozik. Amikor találkozik Jézussal, a tevékenysége vége felé tart. Jól begyakorolt, szinte ösztönszerű mozdulatok. Már becsukott szemmel is végigcsinálja... Ekkor lép mellé Jézus, és utasítja, hogy evezzen a mélyre, és vessék ki a hálót.

Ugye ismerős? Húzom az igát; sziszifuszi munka, mert sehova se haladok; mókuserék, csak a munka; nincs időm rá; bárcsak szántam volna időt rá; ugye megmondtam; egy vesztes vagy; borítékolni lehetett

volna a negatív választ; mi közöd hozzá; én mindig jobban tudom; csak én vagyok itt normális?

Péter válaszában ott van a tiltakozás: én vagyok a halász, jobban értek hozzá, évek óta ezt csinálom, tudom, hogyan kell. Sokat tapasztalt ember vagyok, tudom, hogyan mennek a dolgok, ráadásul fáradt is vagyok, egész éjszaka keményen dolgoztam, véget ért a munkaidő, és most itt van előttem egy lehetetlen kérés, vagy inkább egy visszautasíthatatlan parancs, ami kötelezően ajánlott.

Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat! A felszólítás egyértelmű, félreérthetetlen, de ugyanakkor váratlan és meglepő, kimozdít a komfortzónából.

Jézus belépése a mi életünkbe is legalább ennyire váratlan, szokatlan, felforgatónak tűnő, de aztán helyreállító, mint egy nagytakarítás, teljeskörű felújítás. Minden, ami romlott, törött, koszos és hibás, az mehet kifelé.

A rutinszerűbe lép Jézus, és felszólít: evez a mélyre! Csináld alaposan, ásd bele magad, köteleződj el, szánd rá magad teljesen, fordíts rá teljes időt, szorgalmat, figyelmet: evez a mélyre!

Jézus pontosan tudja, hogy kit mikor, miért szólít meg. Tudja, mire vagyunk képesek. Péterről is tud mindent. Már amikor megszólítja, hogy engedje meg, hogy a hajóját használhassa, akkor tudta, hogy Péterrel terve van. És ekkor feladatot ad neki.

Péterben van nyitottság a változásra, a tanácsra, az újra, csak még bizonytalan. De a Jézussal való találkozás Péterre nagy benyomást tett: mindazáltal a te parancsolatodra levetem a hálót! Vagyis a te szavadra mégis megteszem. Megadta magát Jézusnak, nincs több kifogás. A különös kérésre, ami ellentmond minden józan észnek, ami természetellenes, arra igent mond Péter.

Amikor határozottan elszánjuk magunkat, és megadjuk magunkat Isten akaratának, akkor történik az, ami Péterrel. Jézus felcsillant egy istenélményt: Péter halat fog, méghozzá rengeteget.

Krisztus részéről különös volt a kérés, és különös volt a válasza adott megtapasztalás vagy jutalom is.

A péteri történet egyben a miénk is, hiszen a mi életünk is hasonló emberi sors, ami a maga rutinjával halad előre nap nap után. Mi is tesszük a dolgunkat, sokszor már becsukott szemmel is, sokszor túlterhelve vagy

céltalanul, fáradtan, és mi is azt várjuk, hogy a hajónk mellett álljon meg Jézus Krisztus, és avatkozzon bele az életünkbe. Jézus azonban nemcsak egy jelenet szeretne lenni a mi életünk filmjében, hanem annak rendezője. Idén a gyermektáboros KOEN-programban is az élet rendezője rendezte el Jákób életét. És a világimanap Kárpátaljáért elmondott imájának is ez volt a vezérigéje: *„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek, így szól az Úr, békességet és nem romlást tervezek és reményteljes jövőt adok nektek.”* (Jer 29,11)

Pontosan tudja, hogy kösziklák vagyunk-e vagy kisebb kövek, esetleg kavicsok vagy porszemek. Krisztusnak terve van velünk. Ő kér, sőt követel tőlünk. Az ő terve már kész. És lényegtelenné válik, milyenek a körülmények, hogy mi történik a nagyvilágban, az országban, a gyülekezetben, a családban, hogy sok más dolog fontosabbnak, előbbre valónak tűnik. Mert a mi mennyei Atyánk látja, hogy mire van szükségünk, nekünk azonban először az ő országát kell keresnünk, és ráadásul ezek is megadatnak nekünk.

Jézus várja a mi válaszungkat, a mi igenünket, teljes odaszánásunkat. Ha ezt megtesszük, ugyanúgy

megváltozik az életünk, mint Péteré, az ésszerűtlenségből csoda, csodálatos halfogás lesz, a természetellenesből pedig isteni felhatalmazás. Krisztus felhatalmaz arra, hogy emberhalászok legyünk.

A Kárpát-medencei Simonok Péterre válhatnak, vagyis hitvalló tanítványokká, akik Péterrel együtt mondják: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia! Így legyen! Ámen!

Igehirdetésre válaszoló ima

Mindenható Istenünk, mennyei Édesatyánk! Köszönjük az igét, amely élő és ható ma is, ami megelevenít, és szívünkig hatol most is. Add Urunk, hogy ne csak hallgatói, hanem cselekvői is lehessünk akaragodnak. Könyörgünk bátorságért, hogy megvallhassuk mindenki előtt beléd vetett bizalmunkat, győzelmes hitünket.

Te tudod, mi a terved velünk, már akkor, mikor mellénk állsz, és feladattal bízol meg. Tudod, hogy képesek vagyunk rá. Add, hogy mi is elhiggyük, megértsük és elfogadjuk teljesen akarodat, ahogy Péter tette: Uram a te parancsodra mégis megteszem.

Olyan nehéz parancsot teljesíteni. Önállóak, függetlenek és saját véleményyel rendelkezők akarunk lenni. Azt

hisszük, tudjuk mi a jó nekünk, közben pont így veszítjük el a szabadságunkat arra, hogy a jót tegyük.

Uram, te tudod, mi a terved velünk, hogy békességet és nem romlást akarsz, sőt reményteljes jövőt tervezel nekünk.

Amikor Kárpátalja az idei évre meghirdette a hálaadás évét a sok rossz után, akkor látszólag egy újabb, nagyobb rosszat kapott. De Te, Istenünk pontosan tudod, hogy mi miért van. Ha a jót már elvettük kezedből, akkor a rosszat nem akarjuk elvenni? Add Urunk, hogy hálát tudjunk adni Jóbbal együtt a háborúban és mindenféle háborúságban is. Kérünk, adj látást, hogy ilyen helyzetből is van kiút. Add, hogy megértsük és megérezzük, hogy a félelmet és a kilátástalanságot átváltoztatod összetartozásra, összefogásra, segítő szándéokra és felebaráti szeretetre.

Hálás szívvel köszönjük neked a reménységet, a pihenést, az embereket, akiket mellénk adtál, a munkát, a tanulást.

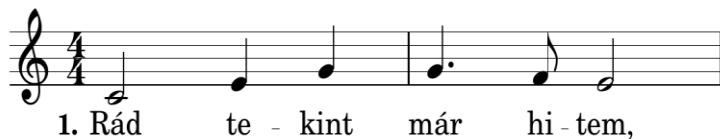
Itt adunk hálát a gyermekeinkért, akik figyelnek szavunkra. Add, hogy életünk példamutató élet lehessen.

Hálás a szívünk, és könyörgünk erőért mindazoknak, akik generációkat nevelnek. A te neved imádására

tanítsák őket! Itt köszönjük meg a szülők, a hitoktatók, a nőszövetségben tevékenykedők, az óvónők, a tanítók, a pedagógusok, a nevelők, a lelkipásztorok hitvallását, hogy: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Légy Te a mi életünknek is a nagy Rendezője! Ámen!

Csendes ima

Ének: Rád tekint már hitem

2. Szívemet töltse be Kegyelmed ereje Buzgósággal!
Meghaltál érettem; Add: szívem s életem
Teérted éghessen Forró lánggal!

3. Ha elfog útamon Félelem s fájdalom: Fogd
kezemet!

Derítsd fel éjemet, Szárítsd fel könnyemet,
Tévelygésben ne hagyd Én lelkemet!

4. Éltem, ha fogyva-fogy És a halál, ahogy Jön már
felém:

Megváltóm, ments te meg Kétségtől engemet,
Nálad, hogy üdvömet Meglássam én.

Ima a családért

Teremtő Istenünk, Kegyelmes Édesatyánk!

Hálával a szívünkben borulunk le előtted, mert hatalmad
megmutatkozik életünk minden napján.

Gondviselő kegyelmed érezhetjük a családi életünkön,
azon a szeretetköteléken, amit Te magad áldottál meg.

Kérünk Téged, viselj gondot a családokra, hogy magukon
hordozhassák ebben a kusza világban a
megteremtett rended jegyeit.

Imádkozunk a szülőkért, hogy olyan lelkülettel nevelhessék gyermekeiket, hogy azon az úton indulhassanak el, amely Feléd vezet.

Imádkozunk fiataljainkért, hogy a házasság kötelékében lássák meg azt a hármast, mely nem szakad el sosem, s örök szövetségben éljék életüket egymással és Veled, Urunk.

Imádkozunk most azokért a családokért, amelyeket szétszakított a háború, s külön kell tölteniük egymástól ezeket a gondterhes időket. Könyörgünk azokért a családokért, akiket a gazdasági válság nélkülöző helyzetbe hozott, megvisel, s talán csak Te, Szabadító Istenünk, ismered a gondjaikat, előttünk pedig rejtve vannak. Adj felismerő tekintetet, hogy megláthassuk a szükségét, és erőt, hogy segíthessünk, ahol kell, ahogyan Jézus tette.

Töltsd meg szívünket Szentlelkeddel, hogy családunk felé alázatosság és jóindulat áradjon, még a legfáradtabb napjainkban is. Adj elég erőt ahhoz, hogy meg tudjuk becsülni a kihívások között is szereteteinket, hogy együtt dicsőíthessük és áldhassuk a Te nagy Nevedet. Ámen

Tóth–Illés Livia

Enek: Az Úr csodásan működik

p

1. Az Úr cso-dá-san mű - kö-dik, De út - ja rejt - ve van;
2. Bölcs ter - ve - it meg - ér - le - li, Rü - gyet fa - kaszt az ág.
3. Ne félj te - hát, ki - csiny csa - pat, Ha rád fel - leg bo - rul,

mf

Ten - ger ta - kar - ja láb - nyo - mát, Sze - lek szár - nyán su - han.
S bár mit sem í - gér bim - ba - ja, Pom - pás lesz a vi - rág.
Ke - gyel - met rejt, s be - lö - le majd Ál - dás e - só - je hull!

f

Mint tit - kos bá - nya mé - lyi - ben, For - mál - ja ter - ve - it,
Ki két - ke - dón bon - col - ja őt, An - nak vá - laszt nem ad,
Bíz - zál az Úr - ban, ró - lad Ő Meg nem fe - led - ke - zik,

De biz - tos kéz - zel hoz - za föl, Mi most még rejt - ve itt.
De a hí - vő e - lőtt az Úr Meg - fej - ti ön - ma - gát.
Sor - sod só - tét - lő ár - nya közt Szent ar - ca rej - te - zik!

Imádság az egyházért

Mindenható Atyánk!

Olyan belső békesség tölti el szívünket, mikor a Te nevedben gyűlhetünk egybe. Az igazi megnyugvást ebben a rohanó világban az jelenti számunkra, amikor elcsendesedve, Előtted állva végiggondolhatjuk mindennapjaink örömeit és bánatait.

Ezért hálát adunk Neked, Urunk, hogy gyermekeid lehetünk, hogy tagjai lehetünk gyülekezeti közösségünknek.

Köszönjük, hogy földrésztől, országtól, nyelvtől függetlenül is óvod és táplálsz a mi református egyházunkat. S bár a számok talán nem azt mutatják, hogy egyházunk gyarapodik, viszont mi akkor is odaadó hittel és élettal szolgálunk, hirdetjük a Te Igéd üzenetét, mely szerint ahol akár ketten vagy hárman összejönnek, Te ott vagy közöttük. Köszönjük, hogy eddig megtartottad a mi kisebb-nagyobb gyülekezeteinket, és kérünk, Te légy a mi őriző pásztorunk az előttünk álló időkben is.

Kérünk Téged, fogd a mi kezünket, mikor bizonytalan útra tévedünk, mikor nehéz döntések, kihívások előtt

állunk, de akkor is, mikor elégedettséggel és boldogsággal telt a szívünk. Óvd meg kicsinyeinket és nagyjainkat e világ sokféle kísértésétől, a „könnyebbik út” veszedelmeitől. Adj számunkra mindig buzgó szándékkal telt szíveket, jó cselekedeteket tévő kezeket, hálára kész lelkeket és Te Hozzád mindenkor alázattal forduló híveket.

Áldd meg a mi egyházunkat, gyülekezeteinket és annak tagjait most és minden időben, hogy az Élet Igéjét magunkban hordozva és azt másoknak is továbbadva, keresztyén rendeltetésünkhöz méltóan tudjunk helytállni, Téged magasztalni.

Ámen.

Bešlić Annamária

Ének: Ébredj bizonyágtévő Lélek

1. Éb-redj, bi - zony - ság - té - vő Lé - lek!
Kik bát - ran szól - nak, harc - ra ké - szek,

A vár - fa - lak - ra ő - rök áll - ja - nak,
Ha éj bo - rul le, vagy ha kél a nap.

Hí - vá - suk zeng - jen mesz - sze szer - te - szét,

Az Úr - hoz gyűjt - ve né - pek se - re - gét!

2. Ó, bárha lángod fellobogna,
S ébredne föl sok nemzet fényinél,
Ó, bár sok szolgál, sarlót fogva,
Aratna, mígnem leborul az éj!
Urunk, e roppant, ért vetésre nézz:
A munka sok, a munkás oly kevés!

3. Küldd útra hírnökid csapatját,
És adj erőt onnan felül nekik,
Hogy veszni a pogányt se hagyják,
És szerte úzzék Sátán seregít.
Országod jöjjön el minél előbb,
Hirdetve szent neved dicséretét!

Imádság a nemzetünkért

Atya, Fiú, Szentlélek Isten!

Jól ismered gyermekeidet, minket, magyarokat is. Alázattal borulunk eléd, hogy felmagasztalj minket, vagyis kegyelmed sokaságában részesíts akaratod szerint. Add meg nekünk, hogy az általad rendelt életnek útján járhassunk. Add, hogyha nehézségeket hordozunk is, kitartással, benned bízva, gondjainkat neked adva a Te országodat keressük "először". Egykor tanítványaidnak is megígérted a "többit", és ez biztosan örökérvényű, nincs lejáratási ideje, így mi is bátran hihetünk benne.

A sátán hazugságaitól mentsd meg nemzetünket, hogy el ne vesszünk e zűrzavaros időben. Te légy felettünk oltalmazónk és megtartónk. Add, hogy a népek között úgy élhessünk, hogy sok nép számára követendő életet mutasson nemzetünk. Adj ehhez olyan vezetőket, akik bátran megvallják hitüket, és tőled kérik az útmutatást a vezetéshez. Történelmünk során már megtapasztaltuk, hogy ez a jó út. A tökéletes út, igazság és élet pedig azért jött, hogy megtartsa minket. Adjon győzelmet nekünk, ne úgy, ahogy e világ gondolja, hanem szolgáló szeretetben.

Erősítsd összetartozásunkat, bárhol is élünk a világban. Magyar ne legyen ellensége a magyarnak! Szívünk egymásért dobogjon, miközben a megbékélést, segítségnyújtást ajánljuk fel a körülöttünk élőknek.

Sok áldásnak tulajdonosai vagyunk, Urunk! Kérünk, soha ne felejtsük el, hogy mindent tőled kaptunk, kegyelmedből. Tartsd meg és áldd meg a Te magyar népedet, hogy soha senki el ne választhasson a Te szeretetedtől. Mi pedig hisszük, ha Isten velünk, ki lehet ellenünk, bizony senki.

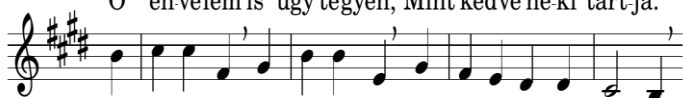
Most a horvátországi kicsiny magyarság esedezett,
Urunk, hozzád, hogy nemzetünk tagjaiként
elválaszthatatlan lelki egységben kérjük áldásodat. Eszter
királyné is kegyelmet kapott, és népe is életet a földi
uralkodótól. Mi a Mindenhatóhoz járulunk most lelki
alázattal, aki többet is megadhat nekünk, mint amit
kérünk vagy elgondolunk. Jézus Krisztus érdeméért tégy
jót velünk, kérünk Urunk! Ámen.

Andel Iлона Hedvig

Ének: Mind jó amit Isten tészén

1. Mind jó, a-mit Is-ten tészén, Szent az ő a-ka-rat-ja.
Ő én-vélem is úgy tégyen, Mint kedve né-ki tart-ja.

Ő az Is-ten, Ki ín-ség:ben Az ö-vé-it meg-tart-ja,

Hát lé - gyen, mint a - kar - ja.

2. Mind jó, amit Isten tészén,

Ő engemet meg nem csal, ∴:

De igaz ösvényen viszen,

Én megelégszem azzal,

Hogy kedvében,
Kegyelmében
Ő forgatja dolgomat,
Csak rá hagyom magamat.

3. Mind jó, amit Isten tészén,
Ő engemet meg nem útál, ∴:
Mint jó orvosom, úgy tészén,
És mérget ő nem kínál.
Orvosságot,
Boldogságot,
Én nékem készít, tudom,
Azért csak benne bízom.

4. Mind jó, amit Isten tészén,
Ő az én idvességem, ∴:
Ő velem rosszul nem tészén,
Rábízom egész éltém.
Örömben,
Keresztemben
Mind nyilván megmutatja,
Hogy javamat akarja.

Úri imádság

Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, mint a mennyben úgy itt a földön is; a mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeznek; és ne vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól; mert tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség, mindörökké.
Ámen!

Adakozásra való felhívás:

Áldás:

Záró ének: Tehozzád szól énekem

Te-hoz-zád szól é-ne-kem,
Én jó ma-gyar né-pem, A-ki
ne-héz har-cod-ban Vér-zel ré-ges ré-gen,
Fo-gad-jad meg ta-ná-csom És ír-jad szí-
ved-ben A-mit né-ked szó-lok most
I-gaz sze-re-tet-ben.

2. Szabadságért küszködöl, Vágyol boldogságra,
Sok könnyedet hullatod. De ugyan hiába,
Mert igazi megrontód A te bűnöd néked,
S ettől meg nem szabadít Emberfia téged.

3. Mégis e nagy bajodnak Vagyon orvossága,

Édes Atyád a mennyben Készíté számodra.

Halljad meg hát magyaron Ez igaz beszédet,

A szerető Atyának Izenetjét néked.

4. Immár Urunk elibe Mindnyájan elmenjünk,

Elfelejtett Mesternek Lábához leüljünk,

Egy szükséges dologról Drága ígét halljunk,

Értünk megholt Krisztusnak Hűséget fogadjunk.

Himnusz

Is - ten, áldd meg a ma - gyart Jó kedv - vel, bő -
ség - gel, Nyújts fe - lé - je vé - dő kart, Ha küzd el - len -
ség - gel, Bal - sors a - kit ré - gen tép,
Hozz rá víg esz - ten - dőt, Meg - bűn - hőd - te
már e nép a múl - tat s jö - ven - dőt!

Kimeneteli ima

„Eltávozom hajlékodból Istenem, De te azért mindörökre légy velem. Vésd szívembe szent igédnek szavait, Hogy vezessen a szeretet és a hit.” Ámen!

Közreműködtek:

Andel Ilona Hedvig, Bešlič Annamária, Kanalas Erzsébet, Szenn Péter,
Szenn Vanda, Tóth – Illés Lívია, Tóth Ádám

**Horvátországi Református Keresztyén
Kálvini Egyház címere**